

FÖLJ MED PÅ TJÄDERJAKT

JAKTINTRESSERAD DEL 6

Att jaga fågel med trädskällare är en jaktform som passar dig som tycker om att vara ute i skogen på ett självständigt sätt. Det är en gammal jaktform i nära samklang med hunden, som är enklare på det sättet att den inte är så uppstyrd som till exempel älgjakt. Till fågeljakt passar en finsk spets ypperligt som jaktkamrat. Jag följer med Kristin Haga och hennes hund på fågeljakt en tidig augustimorgon.

TEXT & FOTO: Anna Dahlgren.

Vi parkerar vid vägkanten några kilometer från fåboden Åsmyren och tio minuters bilväg från Kristins hemby Brunnsberg. Kristin hinner inte öppna den övre delen av bakkluckan förrän den finska spetsen Kira tar ett språng ut och landar graciöst på vägen.

– Nu är hon 7 år. Jag hoppas hon får leva och jaga med oss i många år till. Det här är också en fin familjehund. Hon är trevlig, snäll, lätt att ta med sig, pigg och glad. Vi har även fyra hundar till hemma, två gråhundar, en jämthund och en stövare, berättar Kristin.

– Vi går väl iväg på en gång då säger Kristin. Även jag är ivrig att ge mig in i den solbelysta gammelskogen. Klockan är strax efter sju och jag har länge längtat efter att få möjlighet att följa med på just fågeljakt. Kanske det lockat mig för att jag har en fågelhund själv hemma, men vet inte så mycket om hur en fågeljakt går till. Jag använder henne inte heller till jakt. Men visst är jag nyfiken på om det skulle gå att jaga med henne. Jag frågar Kristin vad hon tror.

– Du har en ras som är en apportrande fågelhund. Det skulle säkert gå bra att jaga med henne. Din ras ska inte skälla till skillnad mot den här rasen säger hon och nickar mot Kira som just nu är ett stenkast bort.

Vi pratar lite viskande samtidigt som vi smyger fram med Knårån brusande till höger en bit från oss.

– Se här säger Kristin och visar på handenheten till Garminpejlen. Här är Kira nu. Hon har gjort en lov och verkar rota i något där borta. Vi hör plötsligt att hon skäller. Kristin står lugnt kvar medan min första tanke är att genast rusa iväg för att se om det är en fågel hon skäller på.

– Det är bra om hon får skälla cirka tio minuter i alla fall säger Kristin lugnt.

– Varför då, frågar jag. Jag måste ju fråga för jag har ingen aning

Via handenheten till hundpejlen kan Kristin se Kiras rörelsemönster.

Kristin får skottläge på en tjäderhöna.

Hund och matte nöjda efter dagens lyckade jakt.

om den här jaktformen. Kristin verkar inte tycka min fråga är speciellt konstig för hon svarar lite viskande samtidigt som hon är koncentrerad på vad som händer framför oss.

– Det kan vara bara lukten av fågel som hon skäller på. Fågeln kanske varit där och betat nu på morgonen men sen flugit vidare och är borta. Eller så kan det vara så att hon letar vilket träd fågeln sitter i. Kira slutar skälla.

– Nej, det är nog inget säger Kristin.

Två sekunder senare bekräftas det för då kommer Kira tillbaka och stannar några meter framför oss och äter lite blåbär. Kristin går vidare. Jag tar rygg på henne.

Timmarna går. Skogen är stilla. Solen värmer på ryggen. Vi pratar inte så mycket och jag känner att de sista dagarnas stress börjar rinna av mig, axlarna har sänkt sig och jag andas med långa lugna andetag. Som om Kristin känner av min sinnesstämning säger hon.

– Det här är en avstressande jaktform. Man kommer nästan in i ett meditativt men samtidigt koncentrerat tillstånd.

Innan hon har sagt meningen klar hör vi att Kira skäller, denna gång ihållande. Jag får genast adrenalinpåslag och tittar på Kristin med antagligen uppspärade frågande ögon.

– Ja, nu har hon träffat på fågel säger hon. Följ efter mig på avstånd. Vi har inte bråttom, men vi smyger runt här så vi får solen i ryggen. Då syns vi mindre.

Hon sätter på sig en kamouflagefärgad halsduk över ansiktet och handskar på händerna.

– Det är för att ansiktet lyser så mycket. Fågeln ser ju alla färger till skillnad mot älgen.

Det är bäst att jag håller mig på avstånd, tänker jag och låter Kira och Kristin göra sitt jobb. Och det gör de. Det är en fröjd att få följa efter på lagomt avstånd och få en överblick över både Kiras ivriga ståndskall och se Kristins koncentration när hon försiktigt och ljudlöst smyger fram.

Kira skäller mot ett träd och tittar upp. Jag är tjugo meter efter Kristin. Tre tjäderhonor flyger plötsligt upp och flyger åt olika håll. Hunden följer efter en av dem. Kristin smyger försiktigt efter och vinkar mig till sig. Hon sänker sig ned på knä i blåbärriset. Det är skottläge.

Kristin lägger upp bössan mot axeln fyrar av ett perfekt skott med hagelpipan på sitt kombivapen. Skottet genljuder i tallskogen och efter två sekunder ramlar en tjäderhöna ner från tallkronan. Kira är snabbt framme och tar tjäderhönan. Kristin går fram och tar försiktigt tjädern ifrån henne, samtidigt berömmar Kristin henne och jag kan se att båda är nöjda.

– Bra jobbat Kira. Det där skötte du bra! Men den här ska Anna få med sig hem.

– Och du sköt ett bra skott också säger jag till Kristin. Vi ler upprymt mot varandra. Tänk att flera timmars sakta vandring i skogen vid Åsmyren på byns marker gav resultat!

Adrenalinpåslaget som jag fick tio minuter tidigare när vi hörde Kiras ståndskall börjar mattas av och jag är nu lugn igen. Kristin

lägger tjäderhönan i ryggsäcken efter att hon tagit ur den. Vi är nöjda för dagen och börjar lugnt strosa mot bilen.

– När du kommer hem hänger du upp hönan svalt och sedan kan du ta bort fjädrarna och flå den på fredag, frysa ned den eller tillaga den direkt, säger Kristin.

Jag nickar frånvarande. För mina tankar är redan inne på vad jag ska ha för tillbehör till tjädersteken. Vinbärgselé, potatis och en god sås. Kanske en gräddsås. Men först ska vi ta oss ur skogen och sammanfatta morgonen över en kaffekopp. Sedan kan jag tänka vidare på recept. Som om Kristin hör mina tankar säger hon samtidigt som hon håller upp hönan.

– Visst är det roligare att komma ut ur skogen med något också. Det är ju det som är behållningen förutom naturupplevelsen.

Jag kan bara hålla med Kristin.

Tips!

På Älvdalens Besparingskogs kontor kan du som är delägare, delägares barn, ortsbo eller gästjägare köpa det så kallade småviltskortet. På det kan du jaga just småvilt men även björn. Det är 53 000 ha jaktbar areal.